

Sygn. akt VI Pz 20/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Mitros (spr.)

Sędziowie: SO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

SO Monika Miller-Młyńska

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2013 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko Przedszkolu Publicznemu nr (...) w S.

o wynagrodzenie

na skutek zażalenia powódki W. B. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin Centrum z dnia 10 kwietnia 2013 roku, sygn. akt IX P 1054/11

postanawia: oddalić zażalenie

Sygn. akt VI Pz 20/13

UZASADNIENIE

Powódka W. B., po rozszerzeniu powództwa, wniosła o zasądzenie od Przedszkola Publicznego nr(...)w S.kwoty 3.650,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 8 października 2011 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie nakazał pozwanemu Przedszkolu Publicznemu nr (...)w S.zapłacić na rzecz powódki kwotę 3.259 zł wraz z odsetkami ustawowymi, oraz kwotę 450 zł tytułem kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu.

Pozwane Przedszkole Publiczne nr (...) w S.wniosło sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w dniu 8 października 2011 roku, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, uchylenie nakazu zapłaty z dnia 8 października 2011 roku w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na rozprawie w dniu 6 marca 2012 roku obie strony wniosły o zawieszenie postępowania na zgodny wniosek stron z uwagi na prowadzone rozmowy ugodowe. Postanowieniem z dnia 6 marca 2012 roku, wydanym na tej samej rozprawie, Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zawiesił postępowanie na podstawie 178 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych umorzył postępowanie na podstawie art. 182 § 1 k.p.c., wskazując, że postanowieniem z

dnia 6 marca 2012 roku nastąpiło zawieszenie postępowania na podstawie 178 k.p.c., zaś w ciągu roku od zawieszenia postępowania nie został zgłoszony wniosek o podjęcie postępowania.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła powódka, zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego uchylenie i podjęcie zawieszonych postępowania. Zaskarżonemu postanowieniu powódka zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 182 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że dyspozycja tego artykułu została wyczerpana, a w konsekwencji umorzenie postępowania w sytuacji, w której powódka złożyła wniosek o podjęcie zawieszonych postępowania przed doręczeniem jej postanowienia o umorzeniu oraz w sytuacji gdy przewodniczącemu z urzędu wiadomym było, że strony prowadzą rozmowy ugodowe.

W uzasadnieniu zażalenia powódka wskazała, że w dniu 17 kwietnia 2013 roku w godzinach porannych w sekretariacie IX Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych złożyła wniosek o podjęcie postępowania. Tego samego dnia, w godzinach popołudniowych, pełnomocnikowi powódki doręczono postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie. Tym samym, w ocenie powódki, pomimo faktu, że postanowienie o umorzeniu postępowania zostało wydane wcześniej, jego doręczenie nastąpiło blisko 7 dni po dacie jego wydania, po tym jak powódka wniosła o podjęcie postępowania.

Niezależnie od powyższego, powódka wskazała, że Sądowi z urzędu wiadomym jest, że w imieniu powódki, (ale również 68 innych powodów i powódek, reprezentowanych przez tego samego pełnomocnika w tożsamych sprawach o zapłatę zaległego wynagrodzenia), prowadzone są rozmowy ugodowe z organem prowadzącym poszczególne jednostki oświatowe pozywane w procesach. Powódka wskazała nadto, że Sąd w składzie, w jakim wydał zaskarżone postanowienie prowadzi co najmniej 5 tożsamych spraw, w których sytuacja procesowa powódek i powodów jest identyczna, jednak w pozostałych sprawach do umorzenia nie doszło, wręcz przeciwnie – zdaniem powódki doszło do przewlekłości postępowania.

Reasumując, powódka wskazała, że w sprawie został złożony wniosek o podjęcie zawieszonych postępowania, co czyni skarżone postanowienie bezprzedmiotowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki jest bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 182 § 1 k.p.c. sąd umarza postępowanie zawieszone na zgodny wniosek stron, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu. W myśl art. 182 § 2 k.p.c. umorzenie postępowania zawieszonych w pierwszej instancji nie pozbawia powoda prawa do ponownego wytoczenia powództwa, jednakże poprzedni pozew nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

Użyte w przepisie art. 182 § 1 k.p.c. słowo „umarza” oznacza, że sąd musi wydać postanowienie o umorzeniu zawieszonych postępowania, jeżeli została spełniona wskazana w nim przesłanka (niezgłoszenie wniosku o podjęcie postępowania w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu) (tak: Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 lutego 2006 roku sygn.. akt VCK 457/05, Lex nr 421411)

Bezspornym jest, że w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie postanowieniem z dnia 6 marca 2012 roku zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 178 k.p.c. na zgodny wniosek stron złożony na rozprawie w dniu 6 marca 2012 roku (k. 102). Nie ma sporu również co do tego, że w ciągu roku od wydania tego orzeczenia żadna ze stron nie złożyła wniosku o podjęcie zawieszonych postępowania. Wniosek taki został złożony dopiero 17 kwietnia 2013 r., a zatem ponad miesiąc od upływu jednego roku od postanowienia o zawieszeniu oraz 7 dni po wydaniu postanowienia o umorzeniu postępowania w niniejszej sprawie (i 5 dni po wysłaniu postanowienia pełnomocnikowi powódki). Argumenty dotyczące wiedzy Sądu o toczących się pomiędzy stronami rozmowach w innych sprawach, nie mogą mieć – w związku z jasną dyspozycją art.182 § 1 k.p.c.- wpływu na rozstrzygnięcie Sądu.

Wobec powyższego brak jest podstaw do zakwestionowania zaskarżonego postanowienia - zostało wydane zgodnie z prawem.

Podkreślić należy, że powódka jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, który znał zarówno podstawę zawieszenia, jak i konsekwencje niezłożenia w ciągu roku od postanowienia o zawieszeniu wniosku o podjęcie postępowania.

Reasumując, stwierdzić należało, że zaskarżone postanowienie wydane zostało prawidłowo i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalić zażalenie jako bezzasadne.